

Tercer. Es modifica l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«1. La planta del Jutjat Central de Menors i dels jutjats de menors és la que estableix l'annex XI d'aquesta Llei.

2. El Jutjat Central de Menors i els jutjats de menors han de ser servits per magistrats.

3. La provisió del Jutjat Central de Menors i dels jutjats de menors es fa mitjançant concurs, que es resol a favor dels qui acreditin l'especialització corresponent a l'Escola Judicial i tinguin més bona posició a l'escalafó i, si no n'hi ha, a favor dels magistrats amb més bona posició a l'escalafó.»

Quart. Es modifica l'article 61, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els jutjats de menors tenen la competència que estableix la legislació reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

2. Les audiències provincials coneixen dels recursos interposats contra les resolucions dels jutjats de menors en l'àmbit de la seva respectiva província, sens perjudici del que disposa la legislació reguladora de la responsabilitat penal dels menors per a l'Audiència Nacional.»

Cinquè. Es modifica parcialment l'annex XI de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, en el sentit d'incorporar-hi un jutjat central de menors.

Disposició addicional única.

Tots els preceptes que conté aquesta Llei tenen caràcter orgànic, a excepció del que disposa l'article quart, que té caràcter ordinari.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present Llei orgànica entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat», a excepció del que disposa l'article segon, que entra en vigor el dia en què ho faci la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 22 de desembre de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23660 *LLEI ORGÀNICA 8/2000, de 22 de desembre, de reforma de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.* («BOE» 307, de 23-12-2000.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots el qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El 12 de gener de 2000 es va publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i durant la seva vigència es van detectar aspectes en què la realitat del fenomen migratori supera les previsions de la norma.

Alhora, la nostra normativa ha de ser conforme amb els compromisos assumits per Espanya, concretament, amb les conclusions adoptades pels caps d'Estat i de Govern dels estats membres de la Unió Europea els dies 16 i 17 d'octubre de 1999 a Tampere sobre la creació d'un espai de llibertat, seguretat i justícia.

La reforma de la Llei orgànica 4/2000 parteix de la situació i les característiques de la població estrangera a Espanya, no només en l'actualitat, sinó amb vista als anys futurs, i regula la immigració des de la consideració d'aquesta com un fet estructural que ha convertit Espanya en un país de destinació dels fluxos migratoris i, per la seva situació, també en un punt de trànsit cap a altres estats, els controls fronterers dels quals en les rutes des del nostre han estat eliminats o reduïts substancialment.

D'altra banda, aquesta normativa forma part d'un plantejament global i coordinat en el tractament del fenomen migratori a Espanya, que preveu des d'una visió àmplia tots els aspectes que hi estan vinculats, i, per això, no només des d'una perspectiva única, com pugui ser la del control de fluxos, la de la integració dels residents estrangers, o la del codesenvolupament dels països d'origen, sinó totes elles conjuntament.

II

Aquesta Llei orgànica conté tres articles; el primer es dedica a la modificació de l'articulat de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social; l'article segon modifica la disposició addicional única i hi afegeix una nova disposició addicional, i el tercer adequa els títols i capítols a la reforma efectuada.

La Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, conserva l'estructura articulada a l'entorn d'un títol preliminar dedicat a disposicions generals i on apareix concretat el seu àmbit d'aplicació, quatre títols, i es tanca amb les oportunes disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals. El títol I recull els articles dedicats als «Drets i llibertats dels estrangers»; títol II, sobre «Règim jurídic dels estrangers»; títol III, «De les infraccions en matèria d'estrangeria i el seu règim sancionador», i finalment el títol IV, relatiu a la «Coordinació dels poders públics en matèria d'immigració».

III

La modificació del títol preliminar és una mera millora gramatical en la definició dels estrangers, i es conserven les exclusions de l'àmbit de la llei que establia la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

IV

Respecte a la modificació del títol I, el contingut del qual és especialment important, s'ha perseguit complir el manament constitucional de l'article 13 que estableix que els estrangers gaudeixen a Espanya de les llibertats públiques que garanteix el seu títol I, en els termes que estableixin els tractats i la llei, així com la jurisprudència sobre aquest tema del Tribunal Constitucional (sentèn-

cies del Tribunal Constitucional 107/1984, de 23 de novembre; 99/1985, de 30 de setembre; 115/1987, de 7 de juliol, etc.). S'ha conjugat aquest manament constitucional amb els compromisos internacionals adquirits per Espanya, especialment com a país membre de la Unió Europea.

Els caps d'Estat i de Govern dels estats membres de la Unió Europea van acordar el mes d'octubre de 1999 a Tampere que s'havia de garantir un tracte just als nacionals de tercers països que residissin legalment al territori dels seus estats membres. Una política d'integració s'ha d'encaminar a concedir a aquests residents drets i obligacions comparables als dels ciutadans de la Unió, així com a fomentar l'absència de discriminació en la vida econòmica, social i cultural i al desenvolupament de mesures contra el racisme i la xenofòbia.

Les modificacions introduïdes en aquest títol I de la Llei destaquen per la preocupació a reconèixer als estrangers la màxima cota de drets i llibertats. A l'apartat 1 de l'article 3 s'estableix que, com a criteri interpretatiu general, s'entén que els estrangers exerciten els drets que els reconeix aquesta Llei en condicions d'igualtat amb els espanyols.

V

Amb relació al títol II de la Llei orgànica, relatiu al règim jurídic de les situacions dels estrangers, la premissa que ha informat les modificacions efectuades sobre el seu articulat ha estat la d'establir un règim de situacions i permisos que incentivin els estrangers a entrar i a residir al nostre país dins del marc de la regularitat, davant l'entrada i l'estada irregular.

Aquest títol ha estat adaptat al que estableix respecte a l'entrada, règim d'expedició de visats, estada i pròrroga d'estada el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen, en tant que Espanya forma part d'aquest Acord.

S'ha mantingut la situació de residència temporal i residència permanent dels estrangers, i s'introdueix la possibilitat de concessió d'un permís de residència temporal quan concorrin raons humanitàries o circumstàncies excepcionals.

S'estableix una diferència entre la situació de les persones apàtrides i la de tots aquells estrangers que, no poden ser documentats per cap país, i volen obtenir una documentació a Espanya que acrediti la seva identitat.

Respecte a la regulació del permís de treball que autoritza els estrangers a realitzar a Espanya activitats lucratives per compte propi o d'altri, s'aclareix la diferència entre el permís esmentat i la mera situació de residència legal, i és igualment destacable el tractament concedit en aquest nou text al contingent de treballadors estrangers, en establir unes excepcions partint de circumstàncies determinades per la situació del treballador estranger. En definitiva, s'articula un règim documental que facilita que l'estranger que vulgui treballar al nostre país ho pugui fer amb totes les garanties i tots els drets.

Finalment, s'ha modificat, per adequar-lo a la normativa vigent sobre taxes, el capítol IV d'aquest títol, relatiu a les taxes per autoritzacions administratives. El text de la Llei orgànica 4/2000 només feia referència a les taxes per autoritzacions administratives per treballar a Espanya.

VI

En el títol III, relatiu a les infraccions en matèria d'estrangeria i el seu règim sancionador, s'han introduït modificacions que es poden sintetitzar en dos apartats: mesures relatives a la lluita contra la immigració il·legal i millora dels mecanismes per evitar la immigració il·legal.

Respecte al primer punt, cal destacar dues qüestions diferents, que són les sancions a les companyies de transport i les sancions que van dirigides contra els qui organitzen xarxes per al tràfic d'éssers humans.

La reforma inclou en el contingut de la Llei orgànica, d'acord amb els compromisos internacionals subscrits per Espanya, com a membre de Schengen, sancions als transportistes que traslladin estrangers fins al territori espanyol sense verificar que compleixen els requisits per a l'entrada.

Respecte a les sancions dirigides contra el tràfic de persones, s'introdueixen mesures per aprofundir en la lluita contra el tràfic esmentat i l'explotació d'éssers humans, en permetre el control de determinades activitats que hi estan vinculades o en facilitar la neutralització dels mitjans emprats pels traficants.

D'altra banda, partint del fet que en un Estat de dret cal establir els instruments que permetin fer efectiu el compliment de les normes, en aquest cas, de les que regeixen l'entrada i permanència en territori espanyol, s'ha introduït com a infracció sancionable amb expulsió la permanència de forma il·legal al territori espanyol. Amb això es pretén incrementar la capacitat d'actuació de l'Estat quant al control de la immigració il·legal, al nivell d'altres estats membres de la Unió Europea, que compten en els seus ordenaments jurídics amb la possibilitat d'expulsar els estrangers que estan en aquesta situació, un criteri que es reflecteix en les conclusions del Consell Europeu de Tampere.

VII

Finalment, respecte al títol IV de la Llei orgànica, relatiu a la coordinació dels poders públics en matèria d'immigració, s'ha revisat la definició del Fòrum per a la Integració Social dels Immigrants, enfocant la funció de consulta, informació i assessorament d'aquest òrgan cap a la integració dels immigrants que estan a Espanya, que és un dels principals objectius de la Llei.

Article primer. *Reforma de l'articulat de la Llei orgànica 4/ 2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.*

Els articles de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, que a continuació es detallen, queden redactats de la manera següent:

1. L'article 1 queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Delimitació de l'àmbit.*

1. Es consideren estrangers, als efectes de l'aplicació d'aquesta Llei, els que no tinguin la nacionalitat espanyola.

2. El que disposa aquesta Llei s'entén, en tot cas, sens perjudici del que estableixen lleis especials i els tractats internacionals en què Espanya sigui part.»

2. L'apartat 1 de l'article 3 es modifica com segueix:

«Article 3. *Drets dels estrangers i interpretació de les normes.*

1. Els estrangers gaudeixen a Espanya dels drets i les llibertats reconeguts en el títol I de la Constitució en els termes que estableixen els tractats internacionals, aquesta Llei i les que regulin l'exercici de cada un d'aquests. Com a criteri interpretatiu general, s'entén que els estrangers exerciten els drets que els reconeix aquesta Llei en condicions d'igualtat amb els espanyols.»

3. L'apartat 2 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Dret a la llibertat de circulació.*

2. Això no obstant, es poden establir mesures limitadores específiques quan s'acordin en la declaració d'estat d'excepció o setge en els termes que preveu la Constitució, i excepcionalment per raons de seguretat pública, de forma individualitzada, motivada i en proporció amb les circumstàncies que concorren en cada cas, per resolució del ministre de l'Interior, adoptada d'acord amb les garanties jurídiques del procediment sancionador que preveu la Llei. Les mesures limitadores, la durada de les quals no ha de passar del temps imprescindible i proporcional a la persistència de les circumstàncies que en van justificar l'adopció, poden consistir en la presentació periòdica davant les autoritats competents i en l'allunyament de fronteres o nuclis de població concretats singularment.»

4. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Participació pública.*

1. Els estrangers residents a Espanya poden ser titulars del dret de sufragi en les eleccions municipals, atenent criteris de reciprocitat, en els termes que per llei o tractat s'estableixin per als espanyols residents en els països d'origen d'aquells.

2. Els estrangers residents, empadronats en un municipi, tenen tots els drets establerts per aquest concepte en la legislació de bases de règim local, i poden ser escoltats en els assumptes que els afectin d'acord amb el que disposin els reglaments d'aplicació.

3. Els ajuntaments han d'incorporar al padró i mantenir actualitzada la informació relativa als estrangers que resideixin al municipi.

4. Els poders públics han de facilitar l'exercici del dret de sufragi dels estrangers en els processos electorals democràtics del país d'origen.»

5. L'apartat 1 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Llibertats de reunió i manifestació.*

1. Els estrangers tenen el dret de reunió, d'acord amb les lleis que el regulen per als espanyols, i el poden exercir quan obtinguin autorització d'estada o residència a Espanya.»

6. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Llibertat d'associació.*

Tots els estrangers tenen el dret d'associació, d'acord amb les lleis que el regulen per als espanyols, i el poden exercir quan obtinguin autorització d'estada o residència a Espanya.»

7. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Dret a l'educació.*

1. Tots els estrangers menors de divuit anys tenen dret i deure a l'educació en les mateixes condicions que els espanyols, dret que comprèn l'accés a un ensenyament bàsic, gratuït i obligatori, a l'obtenció de la titulació acadèmica corresponent i a l'accés al sistema públic de beques i ajuts.

2. En el cas de l'educació infantil, que té caràcter voluntari, les administracions públiques han de garantir l'existència d'un nombre de places suficient per assegurar l'escolarització de la població que ho solliciti.

3. Els estrangers residents tenen dret a l'educació de naturalesa no obligatòria en les mateixes condicions que els espanyols. En concret, tenen dret a accedir als nivells d'educació i ensenyament no previstos a l'apartat anterior i a l'obtenció de les titulacions que corresponguin a cada cas, i a l'accés al sistema públic de beques i ajuts.

4. Els poders públics han de promoure que els estrangers residents que ho necessitin puguin rebre un ensenyament per a la seva millor integració social, amb reconeixement i respecte a la seva identitat cultural.

5. Els estrangers residents poden accedir a l'exercici d'activitats de caràcter docent o d'investigació científica d'acord amb el que estableixen les disposicions vigents. Així mateix, poden crear i dirigir centres d'acord amb el que estableixen les disposicions vigents.»

8. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Dret al treball i a la Seguretat Social.*

1. Els estrangers que reuneixin els requisits que preveuen aquesta Llei orgànica i les disposicions que la despleguin tenen dret a exercir una activitat remunerada per compte propi o d'altri, així com a l'accés al sistema de la Seguretat Social, de conformitat amb la legislació vigent.

2. Els estrangers residents a Espanya poden accedir, en igualtat de condicions que els nacionals dels estats membres de la Unió Europea, com a personal laboral al servei de les administracions públiques, d'acord amb els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat, així com el de publicitat. A aquest efecte es poden presentar a les ofertes d'ocupació pública que convoquin les administracions públiques.»

9. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Llibertat de sindicació i vaga.*

1. Els estrangers tenen dret a sindicar-se lliurement o a afiliar-se a una organització professional, en les mateixes condicions que els treballadors espanyols, que poden exercir quan obtinguin autorització d'estada o residència a Espanya.

2. De la mateixa manera, quan estiguin autoritzats a treballar, poden exercir el dret de vaga.»

10. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Dret a ajuts en matèria d'habitatge.*

Els estrangers residents tenen dret a accedir al sistema públic d'ajuts en matèria d'habitatge en les mateixes condicions que els espanyols.»

11. L'apartat 1 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Subjecció dels estrangers als mateixos impostos que els espanyols.*

1. Sens perjudici del que disposen els acords aplicables sobre doble imposició internacional, els estrangers estan subjectes, amb caràcter general, als mateixos impostos que els espanyols.»

12. Els apartats 2 i 3 de l'article 16 queden redactats de la manera:

«Article 16. *Dret a la intimitat familiar.*

2. Els estrangers residents a Espanya tenen dret a reagrupar amb ells els familiars que determina l'article 17.

3. El cònjuge que hagi adquirit la residència a Espanya per causa familiar i els seus familiars agrupats amb ell conserven la residència encara que es trenqui el vincle matrimonial que va donar lloc a l'adquisició.

Es pot determinar per reglament el temps previ de convivència a Espanya que s'hagi d'acreditar en aquests supòsits.»

13. S'afegeix un segon apartat a l'article 17 i el primer apartat de l'article 17 queda redactat de la manera següent, amb la supressió de les lletres e) i f) d'aquest article, i s'hi afegeixen dos articles nous amb els números 18 i 19:

«Article 17. *Familiars reagrupables.*

1. L'estranger resident té dret a reagrupar amb ell a Espanya els familiars següents:

d) Els ascendents del reagrupant o el seu cònjuge, quan estiguin a càrrec seu i hi hagi raons que justifiquin la necessitat d'autoritzar-ne la residència a Espanya.

2. S'han de determinar per reglament les condicions per a l'exercici del dret de reagrupació i, en especial, del que correspongui als qui hagin adquirit la residència en virtut d'una reagrupació prèvia.

Article 18. *Procediment per a la reagrupació familiar.*

1. Els estrangers que vulguin exercir aquest dret han de sol·licitar una autorització de residència per reagrupació familiar a favor dels membres de la seva família que vulguin reagrupar. Alhora, han d'aportar la prova que disposen d'un allotjament adequat i dels mitjans de subsistència suficients per atendre les necessitats de la seva família una vegada reagrupada.

2. Poden exercir el dret a la reagrupació amb els seus familiars a Espanya quan hi hagin residit legalment un any i tinguin autorització per residir-hi almenys un altre any.

3. Quan s'accepti la sol·licitud de reagrupació familiar, l'autoritat competent ha d'expedir a favor dels membres de la família que s'hagin de reagrupar l'autorització de residència, la durada de la qual ha de ser igual al període de validesa de l'autorització de residència de la persona que sol·licita la reagrupació.

4. S'han de determinar per reglament les condicions per a l'exercici del dret de reagrupació pels qui hagin adquirit la residència en virtut d'una reagrupació prèvia.

Article 19. *Efectes de la reagrupació familiar en circumstàncies especials.*

1. El cònjuge pot obtenir una autorització de residència independent quan:

a) Obtingui una autorització per treballar.

b) Acrediti haver viscut a Espanya amb el seu cònjuge durant dos anys. Aquest termini pot ser reduït quan concorrin circumstàncies de caràcter familiar que ho justifiquin.

2. Els fills reagrupats obtenen una autorització de residència independent en els casos següents:

a) Quan arribin a la majoria d'edat.

b) Quan obtinguin una autorització per treballar.»

14. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 18, s'hi afegeix un nou apartat i queden redactats de la manera següent, en un article que passa a ser 20:

«Article 20. *Dret a la tutela judicial efectiva.*

2. Els procediments administratius que s'estableixin en matèria d'estrangeria han de respectar en tot cas les garanties que preveu la legislació general sobre procediment administratiu, especialment pel que fa a publicitat de les normes, contradicció, audiència de l'interessat i motivació de les resolucions, llevat del que disposa l'article 27 d'aquesta Llei.

3. En els procediments administratius estan legitimades per intervenir com a interessades les organitzacions constituïdes legalment a Espanya per a la defensa dels immigrants, expressament designades per aquests.

4. En els processos contenciosos administratius en matèria d'estrangeria estan legitimades per intervenir les entitats que resultin afectades en els termes que preveu l'article 19.1.b) de la Llei reguladora de la jurisdicció esmentada.»

15. L'apartat 2 de l'article 19 queda redactat de la manera següent, en un article que passa a ser 21:

«Article 21. *Dret al recurs contra els actes administratius.*

2. El règim d'executivitat dels actes administratius dictats en matèria d'estrangeria és el que preveu amb caràcter general la legislació vigent, llevat del que disposa aquesta Llei per a la tramitació d'expedients d'expulsió amb caràcter preferent.»

16. L'article 20 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 22:

«Article 22. *Dret a l'assistència jurídica gratuïta.*

1. Els estrangers que estiguin a Espanya i que no tinguin recursos econòmics suficients segons els criteris que estableix la normativa d'assistència jurídica gratuïta hi tenen dret en els procediments administratius o judicials que puguin portar a la denegació de la seva entrada, a la seva devolució o expulsió del territori espanyol i en tots els procediments en matèria d'asil. A més, tenen dret a l'assistència d'interpret si no comprenen o no parlen la llengua oficial que s'utilitzi.

2. Els estrangers residents que acreditin insuficiència de recursos econòmics per litigar tenen dret a l'assistència jurídica gratuïta en les mateixes condicions que els espanyols en els processos en què siguin part, sigui quina sigui la jurisdicció en què se segueixin.»

17. L'article 21.2.e) queda redactat en els termes següents, i passa a ser article 23:

«Article 23.2.e)

e) Constitueix discriminació indirecta tot tractament derivat de l'adopció de criteris que perjudiquin els treballadors per la seva condició d'estrangers o perquè pertanyen a una determinada raça, religió, ètnia o nacionalitat.»

18. L'apartat 1 de l'article 23 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 25:

«Article 25. *Requisits per a l'entrada en territori espanyol.*

1. L'estranger que pretengui entrar a Espanya ho ha de fer pels llocs habilitats a l'efecte, ha d'estar

proveït del passaport o document de viatge que n'acrediti la identitat, que es consideri vàlid per a aquesta finalitat en virtut de convenis internacionals subscrits per Espanya i no estar subjecte a prohibicions expressives. Així mateix, ha de presentar els documents que es determinin per reglament que justifiquin l'objecte i les condicions d'estada, i acreditar mitjans de vida suficients per al temps que pretengui romandre a Espanya, o estar en condicions d'obtenir legalment els mitjans esmentats.»

19. L'article 24 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 26:

«Article 26. *Prohibició d'entrada a Espanya.*

1. No poden entrar a Espanya, ni obtenir un visat amb aquesta finalitat, els estrangers que hagin estat expulsats, mentre duri la prohibició d'entrada, així com els que la tinguin prohibida per una altra causa establerta legalment o en virtut de convenis internacionals en què Espanya sigui part.

2. Als estrangers que no compleixin els requisits establerts per a l'entrada, els ha de ser denegada mitjançant una resolució motivada, amb informació sobre els recursos que puguin interposar contra aquesta, el termini per fer-ho i l'autoritat davant la qual ho han de formalitzar, i del seu dret a l'assistència lletrada, que pot ser d'ofici, i d'interpret, que comença en el moment mateix d'efectuar-se el control al post fronterer.»

20. L'article 25 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 27:

«Article 27. *Expedició del visat.*

1. El visat s'ha de sol·licitar i expedir a les missions diplomàtiques i oficines consulars d'Espanya, i habilita l'estranger per presentar-se en un post fronterer espanyol i sol·licitar-hi l'entrada. Excepcionalment, els visats d'estada poden ser sol·licitats i expedits al post habilitat per a l'entrada.

2. S'ha d'establir per reglament la normativa específica del procediment de concessió i expedició de visats, de conformitat amb el que preveu la disposició addicional onzena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. En el procediment esmentat es pot requerir la compareixença personal del sol·licitant.

3. L'exercici de la potestat d'atorgament o denegació de visats se subjecta als compromisos internacionals vigents en la matèria i s'orienta al compliment de les finalitats de la política exterior del Regne d'Espanya i d'altres polítiques públiques espanyoles o de la Unió Europea, com la política d'immigració, la política econòmica i la de seguretat ciutadana.

4. Per a supòsits excepcionals es poden fixar per via reglamentària altres criteris a què s'hagi de sotmetre l'atorgament i la denegació de visats.

5. La denegació de visat ha d'estar motivada quan es tracti de visats de residència per a reagrupació familiar o per treballar per compte d'altri. Si la denegació és deguda al fet que el sol·licitant del visat està inclòs a la llista de persones no admissibles que preveu el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen de 14 de juny de 1990, se li ha de comunicar de conformitat amb les normes que estableix l'esmentat Conveni.

La resolució ha d'expressar els recursos que contra aquesta siguin procedents, l'òrgan davant el qual s'han de presentar i el termini per interposar-los.»

21. L'apartat 3.c) de l'article 26 queda redactat de la manera següent, i passa ser 28:

«Article 28. *De la sortida d'Espanya.*

3.c) Denegació administrativa de les sol·licituds formulades per l'estranger per continuar la permanència en territori espanyol, o falta d'autorització per estar a Espanya.»

22. S'afegeixen dos nous apartats a l'article 27, que figuren com a 2 i 3, com segueix; la redacció original d'aquest article queda com a apartat 1 d'aquest, i passa a ser 29:

«Article 29. *Enumeració de les situacions.*

2. La residència temporal i permanent, així com la pròrroga d'estada, han de ser autoritzades pel Ministeri de l'Interior.

3. Són estrangers residents els qui hagin obtingut un permís de residència temporal o de residència permanent.»

23. Es modifica l'apartat 3 de l'article 28, com segueix, i s'introdueix un altre apartat a aquest article, que figura com a 4, i passa a ser 30:

«Article 30. *Situació d'estada.*

3. En els supòsits d'entrada amb visat, quan la durada d'aquest sigui inferior a tres mesos, es pot prorrogar l'estada, que en cap cas pot ser superior a tres mesos, en un període de sis mesos.

4. En els supòsits d'entrada sense visat, quan concorrin circumstàncies excepcionals que ho justifiquin, es pot autoritzar l'estada d'un estranger al territori espanyol més enllà de tres mesos.»

24. Es modifiquen els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article 29, com segueix, i s'hi afegeixen dos nous apartats, amb la numeració que correspon, i passa a ser 31:

«Article 31. *Situació de residència temporal.*

2. La situació de residència temporal es concedeix a l'estranger que acrediti que disposa de mitjans de vida suficients per atendre les seves despeses de manutenció i estada, incloent-hi, si s'escau, les de la seva família, durant el període de temps pel qual la sol·liciti sense necessitat de portar a terme cap activitat lucrativa, es proposi portar a terme una activitat econòmica per compte propi o d'altri i hagi obtingut l'autorització administrativa per treballar a què es refereix l'article 34 d'aquesta Llei, o sigui beneficiari del dret a la reagrupació familiar. S'han d'establir per reglament els criteris a l'efecte de determinar la suficiència dels mitjans de vida a què es refereix aquest apartat.

3. L'Administració pot concedir el permís de residència temporal als estrangers que al seu moment haguessin obtingut aquest permís i no l'haguessin pogut renovar, així com a aquells que acreditin una permanència en territori espanyol durant un període mínim de cinc anys. S'han de determinar per reglament els requisits per accedir a la residència temporal per aquesta via, en especial pel que fa a la justificació de mitjans econòmics de subsistència, i permanència de forma continuada al territori espanyol.

4. Es pot atorgar un permís de residència temporal quan concorrin raons humanitàries, circumstàncies excepcionals o quan s'acrediti una situació d'arrelament, en els supòsits previstos per reglament.

5. Per autoritzar la residència temporal d'un estranger cal que no tingui antecedents penals a

Espanya o als seus països anteriors de residència per delictes existents en l'ordenament espanyol i no figurar com a rebutjable en l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui firmat un conveni en aquest sentit. S'ha de valorar, en funció de les circumstàncies de cada supòsit, la possibilitat de renovar el permís de residència als estrangers que hagin estat condemnats per la comissió d'un delictes i hagin complert la condemna, els que han estat indultats, o que estiguin en la situació de remissió condicional de la pena.

6. Els estrangers amb permís de residència temporal estan obligats a posar en coneixement del Ministeri de l'Interior els canvis de nacionalitat i domicili.

7. Excepcionalment, per motius humanitaris o de col·laboració amb la Justícia, el Ministeri de l'Interior pot eximir de l'obligació d'obtenir el visat als estrangers que estiguin en territori espanyol i compleixin els requisits per obtenir un permís de residència. Quan l'exempció se sol·liciti com a cònjuge de resident, s'han de reunir les circumstàncies dels articles 17 i 18 i acreditar la convivència almenys durant un any i que el cònjuge tingui autorització per residir almenys un altre any.»

25. L'apartat 2 de l'article 30 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 32:

«Article 32. *Residència permanent.*

2. Tenen dret a residència permanent els que hagin tingut residència temporal durant cinc anys de forma continuada. Es considera que la residència ha estat continuada encara que per períodes de vacances o altres raons que s'estableixin per reglament hagin abandonat el territori nacional temporalment. Amb caràcter reglamentari i excepcionalment s'han d'establir els criteris perquè no sigui exigible l'esmentat termini en supòsits d'especial vinculació amb Espanya.»

26. L'article 31 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 33:

«Article 33. *Règim especial dels estudiants.*

1. Té la consideració d'estudiant l'estranger la vinguda a Espanya del qual tingui com a finalitat única o principal el fet de cursar o ampliar estudis o fer treballs d'investigació o de formació, no remunerats laboralment, en qualssevol centres docents o científics espanyols, públics o privats, oficialment reconeguts.

2. La durada de l'autorització d'estada pel Ministeri de l'Interior és igual a la del curs per al qual estigui matriculat.

3. L'autorització es prorroga anualment si el titular demostra que continua complint les condicions requerides per a l'expedició de l'autorització inicial i que compleix els requisits exigits pel centre d'ensenyament a què assisteix; s'ha d'haver verificat la realització dels estudis.

4. Els estrangers admesos amb finalitats d'estudi no estan autoritzats per exercir una activitat retribuïda per compte propi ni d'altri. Tanmateix, en la mesura que això no limiti la prossecció dels estudis, i en els termes que es determinin per reglament, poden exercir activitats remunerades a temps parcial o de durada determinada.

No obstant el que disposa l'article 10.2 d'aquesta Llei, els estrangers admesos amb finalitats d'estudi poden ser contractats com a personal laboral al servei de les administracions públiques en els termes i les condicions que preveu aquest article.

5. La realització de feina en una família per compensar l'estada i el manteniment en aquesta mentre es milloren els coneixements lingüístics o professionals es regulen d'acord amb el que disposen els acords internacionals sobre col·locació "au-pair".»

27. L'article 32 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 34:

«Article 34. *Residència d'apàtrides, indocumentats i refugiats.*

1. El ministre de l'Interior ha de reconèixer la condició d'apàtrida als estrangers que, manifestant que no tenen nacionalitat, reuneixen els requisits que preveu la Convenció sobre l'Estatut d'Apàtrides, feta a Nova York el 28 de setembre de 1954, i els ha d'expedir la documentació que preveu l'article 27 d'aquesta Convenció. L'estatut d'apàtrida comporta el règim específic que es determini per reglament.

2. L'estranger que es presenti en dependències del Ministeri de l'Interior manifestant que per qualsevol causa insuperable, diferent de l'apatrídia, no pot ser documentat per les autoritats de cap país i que vol ser documentat per Espanya, després de practicada la informació pertinent, excepcionalment pot obtenir, en els termes que es determinin per reglament, un document identificatiu que n'acrediti la inscripció a les dites dependències. En tot cas, s'ha de denegar la documentació sol·licitada quan el peticionari incorri en alguns dels supòsits de l'article 26.

Els estrangers que hagin obtingut aquesta inscripció i vulguin quedar-se a Espanya han d'instar la concessió de permís de residència vàlid durant la vigència del document. També poden sol·licitar la concessió de permís de treball pel temps assenyalat, en les mateixes condicions que els altres estrangers.

Els qui vulguin viatjar a l'estranger se'ls ha de proveir a més a més d'un títol de viatge.

3. La resolució favorable sobre la petició d'asil a Espanya suposa el reconeixement de la condició de refugiat del sol·licitant, que té dret a residir a Espanya i a portar a terme activitats laborals, professionals i mercantils de conformitat amb el que disposa la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, modificada per la Llei 9/1994, de 19 de maig, i la seva normativa de desplegament. Aquesta condició suposa la seva no devolució ni expulsió en els termes de l'article 33 de la Convenció sobre l'Estatut dels refugiats, feta a Ginebra el 28 de juliol de 1951.»

28. L'article 33 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 35:

«Article 35. *Residència de menors.*

1. En els supòsits en què els cossos i forces de seguretat de l'Estat localitzin un estranger indocumentat la minoria d'edat del qual no es pugui establir amb seguretat, els serveis competents de protecció de menors li han de donar l'atenció immediata que necessiti, d'acord amb el que estableix la legislació de protecció jurídica del menor; el fet s'ha de posar en coneixement immediat del ministeri fiscal, que ha de disposar la determinació de l'edat del menor, per a la qual cosa han de col·laborar les institucions sanitàries oportunes que, amb caràcter prioritari, han de fer les proves necessàries.

2. Determinada l'edat, si es tracta d'un menor, el ministeri fiscal l'ha de posar a disposició dels serveis competents de protecció de menors.

3. L'Administració de l'Estat, d'acord amb el principi de reagrupació familiar del menor i amb l'informe previ dels serveis de protecció de menors, ha de resoldre el que sigui procedent sobre el retorn al seu país d'origen o al país on es trobin els seus familiars o, si no, sobre la seva permanència a Espanya.

4. Es considera regular a tots els efectes la residència dels menors que siguin tutelats per una Administració pública. A instància de l'organisme que exerceixi la tutela i una vegada hagi quedat acreditada la impossibilitat de retorn amb la seva família o al país d'origen, se li ha d'atorgar un permís de residència, els efectes del qual es retrotreuen al moment en el qual el menor hagi estat posat a disposició dels serveis de protecció de menors.

5. Els cossos i les forces de seguretat de l'Estat han d'adoptar les mesures tècniques necessàries per a la identificació dels menors estrangers indocumentats, a fi de conèixer les possibles referències que sobre ells hi pugui haver en alguna institució pública nacional o estrangera encarregada de la seva protecció. Aquestes dades no es poden utilitzar per a una finalitat diferent de la que preveu aquest apartat».

29. L'article 34 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 36:

«Article 36. *Autorització per a la realització d'activitats lucratives.*

1. Els estrangers més grans de setze anys, per exercir qualsevol activitat lucrativa, laboral o professional, han d'obtenir, a més del permís de residència o autorització d'estada, una autorització administrativa per treballar.

2. Quan l'estranger es proposi de treballar per compte propi o d'altri, exercint una professió per a la qual s'exigeixi una titulació especial, la concessió del permís es condiona a la tinença i, si s'escau, homologació del títol corresponent. També es condiona a la col·legiació, si les lleis així ho exigeixen.

3. Els patrons que vulguin contractar un estranger no autoritzat per treballar han d'obtenir prèviament, d'acord amb el que disposa l'apartat 1 d'aquest article, autorització del Ministeri de Treball i Afers Socials. La manca de la corresponent autorització per part del patró, sens perjudici de les responsabilitats a què doni lloc, no invalida el contracte de treball respecte als drets del treballador estranger.

4. A la concessió inicial de l'autorització administrativa per treballar, s'hi poden aplicar criteris especials per a determinades nacionalitats en funció del principi de reciprocitat.»

30. L'article 35 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 37:

«Article 37. *Permís de treball per compte propi.*

Per exercir activitats econòmiques per compte propi, en qualitat de comerciant, industrial, agricultor o artesà, s'ha d'acreditar haver sol·licitat l'autorització administrativa corresponent, quan sigui procedent, i complir tots els requisits que la legislació vigent exigeix als nacionals per a l'obertura i el funcionament de l'activitat projectada i obtenir del Ministeri de Treball i Afers Socials l'autorització que preveu l'article 36 d'aquesta Llei.»

31. L'article 36 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 38:

«Article 38. *El permís de treball per compte d'altri.*

1. Per a la concessió inicial del permís de treball, en el cas de treballadors per compte d'altri, s'ha de tenir en compte la situació nacional d'ocupació.

2. El permís de treball té una durada inferior a cinc anys i es pot limitar a un territori, sector o activitat determinats.

3. El permís de treball es renova quan expira si:

a) Persisteix o es renova el contracte o l'oferta de feina que en van motivar la concessió inicial, o quan es tingui una nova oferta de feina en els termes que s'estableixin per reglament.

b) Quan l'autoritat competent, conforme a la normativa de la Seguretat Social, hagi atorgat una prestació contributiva per desocupació, pel temps de durada de la prestació esmentada.

c) Quan l'estranger sigui beneficiari d'una prestació econòmica assistencial de caràcter públic destinada a aconseguir la seva inserció social o laboral durant el termini de durada d'aquesta.

d) Quan concorrin les circumstàncies que s'estableixin per reglament. A partir de la primera concessió, els permisos es concedeixen sense cap limitació d'àmbit geogràfic, sector o activitat.»

32. L'article 38 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 39:

«Article 39. *El contingent de treballadors estrangers.*

El Govern, tenint en compte la situació nacional d'ocupació, les propostes que li elevin les comunitats autònomes i amb l'audiència prèvia del Consell Superior de Política d'Immigració i de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, ha d'establir anualment, sempre que hi hagi necessitat de mà d'obra, un contingent per a aquesta finalitat en què s'ha de fixar el nombre i les característiques de les ofertes d'ocupació que s'ofereixen a treballadors estrangers que no es trobin ni siguin residents a Espanya, amb indicació de sectors i activitats professionals. A aquests efectes, les propostes que poden elevar les comunitats autònomes han d'incloure el nombre d'ofertes d'ocupació i les característiques professionals dels treballadors.»

33. L'article 39 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 40:

«Article 40. *Supòsits específics.*

No es té en compte la situació nacional d'ocupació quan el contracte de treball o l'oferta de col·locació vagi dirigit a:

a) La cobertura de llocs de confiança en les condicions fixades per reglament.

b) El cònjuge o fill d'estranger resident a Espanya amb un permís renovat.

c) Els titulars d'una autorització prèvia de treball que pretenguin renovar-la.

d) Els treballadors necessaris per al muntatge per renovació d'una instal·lació o equips productius.

e) Els qui hagin gaudit de la condició de refugiats durant l'any següent al cessament de l'aplicació de la Convenció de Ginebra de 1951, sobre l'Estatut de refugiats pels motius recollits en el seu article I.C.5.

f) Els qui hagin estat reconeguts com a apàtrides i els qui hagin perdut la condició d'apàtrides l'any següent a l'acabament del dit Estatut.

g) Els estrangers que tinguin a càrrec seu ascendents o descendents de nacionalitat espanyola.

h) Els estrangers nascuts i residents a Espanya.

i) Els fills o néts d'espanyol d'origen.

j) Els menors estrangers en edat laboral amb permís de residència que siguin tutelats per l'entitat de protecció de menors competent, per a aquelles activitats que, a criteri de l'esmentada entitat, afavoreixin la seva integració social, i una vegada acreditada la impossibilitat de retorn amb la seva família o al país d'origen.

k) Els estrangers que obtinguin el permís de residència pel procediment que preveu l'article 31.3 d'aquesta Llei. Aquest permís té la durada d'un any.»

34. L'article 40 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 41:

«Article 41. *Excepcions al permís de treball.*

1. No és necessària l'obtenció de permís de treball per a l'exercici de les activitats següents:

a) Els tècnics i científics estrangers, convidats o contractats per l'Estat, les comunitats autònomes o els ens locals.

b) Els professors estrangers convidats o contractats per una universitat espanyola.

c) El personal directiu i el professorat estranger d'institucions culturals i docents dependents d'altres estats, o privades, de prestigi acreditat, oficialment reconegudes per Espanya, que portin a terme al nostre país programes culturals i docents dels seus països respectius, en tant que limitin la seva activitat a l'execució d'aquests programes.

d) Els funcionaris civils o militars de les administracions estatals estrangeres que vinguin a Espanya per portar-hi a terme activitats en virtut d'acords de cooperació amb l'Administració espanyola.

e) Els corresponsals de mitjans de comunicació social estrangers, degudament acreditats, per a l'exercici de l'activitat informativa.

f) Els membres de missions científiques internacionals que realitzin treballs i investigacions a Espanya, autoritzats per l'Estat.

g) Els artistes que vinguin a Espanya a fer actuacions concretes que no suposin una activitat continuada.

h) Els ministres, religiosos o representants de les diferents esglésies i confessions, degudament inscrites en el Registre d'entitats religioses, en tant que limitin la seva activitat a funcions estrictament religioses.

i) Els estrangers que formin part dels òrgans de representació, govern i administració dels sindicats homologats internacionalment, sempre que limitin la seva activitat a funcions estrictament sindicals.

j) Els espanyols d'origen que hagin perdut la nacionalitat espanyola.

2. El procediment per acreditar l'excepció s'ha d'establir per reglament.

3. Així mateix, no han de sol·licitar l'obtenció del permís de treball els estrangers en situació de residència permanent que estableix l'article 32 d'aquesta Llei orgànica.»

35. L'article 41 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 42:

«Article 42. *Règim especial dels treballadors de temporada.*

1. El Govern ha de regular per reglament el permís de treball per als treballadors estrangers en activitats de temporada o campanya que els permeti l'entrada i sortida del territori nacional d'acord amb les característiques d'aquestes campanyes i la informació que li subministrin les comunitats autònomes on es promoguin.

2. Per concedir els permisos de treball s'ha de garantir que els treballadors temporers siguin allotjats en condicions de dignitat i higiene adequades.

3. Les administracions públiques han de promoure l'assistència dels serveis socials adequats.»

36. L'article 42 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 43:

«Article 43. *Treballadors transfronterers i prestació transnacional de serveis.*

1. Els treballadors estrangers que, residint a la zona limítrofa, portin a terme la seva activitat a Espanya i tornin al seu lloc de residència diàriament han d'obtenir l'autorització administrativa corresponent, amb els requisits i les condicions amb què es concedeixen les autoritzacions de règim general.

2. S'han d'establir per reglament les condicions per al permís de treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis, d'acord amb la normativa vigent.»

37. L'article 43 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 44:

«Article 44. *Fet imposable.*

1. Les taxes es regeixen per la present Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes estableix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

2. Constitueix el fet imposable de les taxes la concessió de les autoritzacions administratives i l'expedició dels documents d'identitat que preveu aquesta Llei, així com les seves pròrrogues, modificacions i renovacions; en particular:

a) L'expedició de visats d'entrada a Espanya.

b) La concessió d'autoritzacions per a la pròrroga de l'estada a Espanya.

c) La concessió de permisos de residència a Espanya.

d) La concessió de permisos de treball.

e) La concessió de targetes d'estudis.

f) L'expedició de documents d'identitat d'indocumentats.»

38. L'article 44 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 45:

«Article 45. *Meritació.*

Les taxes es meriten quan es concedeixi l'autorització, pròrroga, modificació, o renovació, o quan s'expedeixi el document.»

39. L'article 45 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 46:

«Article 46. *Subjectes passius.*

1. Són subjectes passius de les taxes les persones en favor de les quals es concedeixen les autoritzacions o s'expedeixen els documents que preveu

l'article 44 excepte en els permisos de treball per compte d'altri, cas en què és subjecte passiu el patró o empresari.

2. És nul tot pacte pel qual el treballador per compte d'altri assumeixi l'obligació de pagar en tot o en part l'import de les taxes establertes per la concessió, renovació, modificació o pròrroga del contracte de treball.»

40. L'article 46 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 47:

«Article 47. *Exempció.*

No estan obligats al pagament de les taxes per l'expedició dels permisos de treball els nacionals iberoamericans, filipins, andorrans, equatoguineans, els sefardites, els fills i néts d'espanyol o espanyola d'origen, i els estrangers nascuts a Espanya, quan pretenguin portar a terme una activitat lucrativa, laboral o professional, per compte propi.»

41. L'article 47 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 48:

«Article 48. *Quantia de les taxes.*

1. L'import de les taxes s'estableix per ordre ministerial dels departaments competents.

2. Les normes que determinin la quantia de les taxes han d'anar acompanyades d'una memòria economicofinancera sobre el cost de l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia proposada, que s'ha d'ajustar al que estableixen els articles 7 i 19.2 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril.

3. Es consideren elements i criteris essencials de quantificació, que només es poden modificar mitjançant norma del mateix rang, els següents:

a) En l'expedició dels visats d'entrada a Espanya, la limitació dels efectes del visat al trànsit aeroportuari, la durada de l'estada, el nombre d'entrades autoritzades, així com, si s'escau, el fet que s'expedeixi en frontera. També s'han de tenir en compte en la determinació de l'import d'aquesta tarifa els costos complementaris que s'originin per l'expedició de visats quan, a petició de l'interessat, s'hagi de fer ús de procediments com ara missatgeria, correu electrònic, correu urgent, telefax, telegrama o conferència telefònica.

b) En la concessió d'autoritzacions per a la pròrroga d'estada a Espanya, la durada de la pròrroga.

c) En la concessió de permisos de residència, la durada del permís, així com el seu caràcter definitiu o temporal i, dins d'aquests últims, el fet que es tracti de la primera o ulteriors concessions o les seves renovacions.

d) En la concessió de permisos de treball, la durada del permís, la seva extensió i àmbit, el caràcter i les modalitats de la relació per compte d'altri, així com, si s'escau, l'import del salari pactat.

e) En la concessió de targetes d'estudis, la durada del permís i el fet que es tracti de la primera o ulteriors concessions o les seves renovacions.

En tot cas, és criteri quantitatiu de les taxes el caràcter individual o col·lectiu dels permisos, pròrroques, modificacions o renovacions.

4. Els imports de les taxes per expedició de visats s'han d'adequar a la revisió que sigui procedent per aplicació del dret comunitari. S'han d'acomodar, així mateix, a l'import que es pugui establir per aplicació del principi de reciprocitat.»

42. L'article 48 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 49:

«Article 49. *Gestió, recaptació i autoliquidació.*

1. La gestió i recaptació de les taxes correspon als òrgans competents en els diferents departaments ministerials per a la concessió de les autoritzacions, modificacions, renovacions i pròrroques, i per a l'expedició de la documentació a la qual es refereix l'article 44.

2. Els subjectes passius de les taxes estan obligats a practicar operacions d'autoliquidació tributària i a fer l'ingrés del seu import al Tresor quan així es prevegi per reglament.»

43. L'article 46 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre la potestat sancionadora, canvia la numeració i es converteix en l'article 50.

44. L'article 47 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre tipus d'infraccions, canvia la numeració i es converteix en l'article 51.

45. L'article 51 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 52:

«Article 52. *Infraccions lleus.*

Són infraccions lleus:

a) L'omissió o el retard en la comunicació a les autoritats espanyoles dels canvis de nacionalitat, d'estat civil o de domicili, així com d'altres circumstàncies determinants de la seva situació laboral quan els siguin exigibles per la normativa aplicable.

b) El retard, fins a tres mesos, en la sol·licitud de renovació de les autoritzacions una vegada hagin caducat.

c) Estar treballant a Espanya sense haver sol·licitat autorització administrativa per treballar per compte propi, quan es disposi de permís de residència temporal.»

46. L'article 52 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 53:

«Article 53. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus:

a) Estar irregularment en territori espanyol, per no haver obtingut o per tenir caducada més de tres mesos la pròrroga d'estada, l'autorització de residència o documents anàlegs, quan siguin exigibles, i sempre que l'interessat no n'hagi sol·licitat la renovació en el termini que es preveu per reglament.

b) Estar treballant a Espanya sense haver obtingut permís de treball o autorització administrativa prèvia per treballar, quan no disposi d'autorització de residència vàlida.

c) Incórrer en ocultació dolosa o falsedat greu en el compliment de l'obligació de posar en coneixement del Ministeri de l'Interior els canvis que afectin la nacionalitat, l'estat civil o el domicili.

d) L'incompliment de les mesures imposades per raó de seguretat pública, de presentació periòdica o d'allunyament de fronteres o nuclis de població concretats singularment, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

e) La comissió d'una tercera infracció lleu, sempre que en un termini d'un any anterior hagi estat sancionat per dues faltes lleus de la mateixa naturalesa.

f) La participació de l'estranger en la realització d'activitats contràries a l'ordre públic previstes com

a greus en la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana.

g) Les sortides del territori espanyol per llocs no habilitats, sense exhibir la documentació prevista o contravenint les prohibicions legalment imposades.»

47. L'article 53 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 54:

«Article 54. *Infraccions molt greus.*

1. Són infraccions molt greus:

a) Participar en activitats contràries a la seguretat exterior de l'Estat o que poden perjudicar les relacions d'Espanya amb altres països, o estar implicats en activitats contràries a l'ordre públic previstes com a molt greus en la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana.

b) Induir, promoure, afavorir o facilitar, formant part d'una organització amb ànim de lucre, la immigració clandestina de persones en trànsit o amb destinació al territori espanyol sempre que el fet no constitueixi delictes.

c) La realització de conductes de discriminació per motius racials, ètnics, nacionals o religiosos, en els termes que preveu l'article 23 d'aquesta Llei, sempre que el fet no constitueixi delictes.

d) La contractació de treballadors estrangers sense haver obtingut amb caràcter previ el permís de treball corresponent; s'incorre en una infracció per cada un dels treballadors estrangers ocupats.

e) La comissió d'una tercera infracció greu sempre que en un termini d'un any anterior hagi estat sancionat per dues faltes greus de la mateixa naturalesa.

2. També són infraccions molt greus:

a) El transport d'estrangers per via aèria, marítima o terrestre, fins al territori espanyol, pels subjectes responsables del transport, sense que hagin comprovat la validesa i vigència, tant dels passaports, títols de viatge o documents d'identitat pertinents, com, si s'escau, del visat corresponent, de què han de ser titulars els dits estrangers.

b) L'incompliment de l'obligació que tenen els transportistes de fer-se càrrec sense pèrdua de temps de l'estranger transportat que, per deficiències en la documentació abans esmentada, no hagi estat autoritzat a entrar a Espanya.

Aquesta obligació inclou les despeses de manteniment d'aquest estranger i, si així ho solliciten les autoritats encarregades del control d'entrada, les derivades del transport de l'esmentat estranger, que s'ha de produir immediatament, bé per mitjà de la companyia objecte de sanció o, si no, per mitjà d'una altra empresa de transport, amb adreça a l'Estat a partir del qual l'hagi transportat, a l'Estat que hagi expedit el document de viatge amb què ha viatjat o a qualsevol altre Estat on estigui garantida la seva admissió.

El que estableixen les dues lletres anteriors també s'entén per al cas en el qual el transport aeri o marítim es porti a terme des de Ceuta o Melilla fins a qualsevol altre punt del territori espanyol.

3. No obstant el que disposen els articles anteriors, no es considera infracció a la present Llei el fet de transportar fins a la frontera espanyola

un estranger a qui, havent presentat sense demora la sol·licitud d'asil, aquesta li és admesa a tràmit, de conformitat amb el que estableix l'article 4.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març, modificada per la Llei 9/1994, de 19 de maig.»

48. L'article 54 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 55:

«Article 55. *Sancions.*

1. Les infraccions tipificades en els articles anteriors se sancionen en els termes següents:

a) Les infraccions lleus, amb multa de fins a 50.000 pessetes.

b) Les infraccions greus, amb multa de 50.001 fins a 1.000.000 de pessetes.

c) Les infraccions molt greus, amb multa des d'1.000.001 fins a 10.000.000 de pessetes.

2. Correspon al subdelegat del Govern o al delegat del Govern a les comunitats uniprovincials la imposició de les sancions per les infraccions administratives que estableix la present Llei orgànica.

En els supòsits qualificats d'infracció lleu de l'article 52.c), greu de l'article 53.b), quan es tracti de treballadors per compte propi, i molt greu de l'article 54.1.d), el procediment sancionador s'inicia per acta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, d'acord amb el que estableix el procediment sancionador per infraccions de l'ordre social, i correspon la imposició de les sancions a les autoritats referides en el paràgraf anterior.

3. Per a la graduació de les sancions, l'òrgan competent per imposar-les s'ha d'ajustar a criteris de proporcionalitat, valorant el grau de culpabilitat i, si s'escau, el dany produït o el risc derivat de la infracció i la seva transcendència.

4. Per a la determinació de la quantia de la sanció s'ha de tenir en compte especialment la capacitat econòmica de l'infractor.

5. Tret que pertanyin a un tercer no responsable de la infracció, en el supòsit de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 54, són objecte de decomís els vehicles, les embarcacions, les aeronaus, i tots els béns mobles o immobles, de la naturalesa que sigui, que hagin servit d'instrument per a la comissió de la infracció esmentada.

A fi de garantir l'efectivitat del comís, els béns, els efectes i els instruments a què es refereix l'apartat anterior poden ser confiscats i posats a disposició de l'autoritat governativa, des de les primeres intervencions, com a conseqüència de l'expedient sancionador que ha de resoldre el que sigui pertinent en relació amb els béns decomissats.

6. En el supòsit de la infracció prevista en la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 54 d'aquesta Llei, l'autoritat governativa pot adoptar, sens perjudici de la sanció que correspongui, la clausura de l'establiment o local des de sis mesos fins a cinc anys.»

49. L'article 52 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre prescripció de les infraccions i de les sancions, canvia la numeració, i es converteix en l'article 56.

50. L'article 56 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 57:

«Article 57. *Expulsió del territori.*

1. Quan els infractors siguin estrangers i tinguin conductes de les tipificades com a molt greus, o conductes greus de les que preveuen els apartats

a), b), c), d) i f) de l'article 53 d'aquesta Llei orgànica, es pot aplicar en lloc de la sanció de multa l'expulsió del territori espanyol, amb la tramitació prèvia del corresponent expedient administratiu.

2. Així mateix constitueix causa d'expulsió, prèvia la tramitació del corresponent expedient, que l'estranger hagi estat condemnat, dins o fora d'Espanya, per una conducta dolosa que constitueixi al nostre país delictes sancionats amb pena privativa de llibertat superior a un any, llevat que els antecedents penals hagin estat cancel·lats.

3. En cap cas es poden imposar conjuntament les sancions d'expulsió i multa.

4. L'expulsió comporta, en tot cas, l'extinció de qualsevol autorització per romandre a Espanya de la qual sigui titular l'estranger expulsat.

5. La sanció d'expulsió no es pot imposar, llevat que la infracció comesa sigui la que preveu l'article 54, lletra a) de l'apartat 1, o suposi una reincidència en la comissió en el termini d'un any d'una infracció de la mateixa naturalesa sancionable amb l'expulsió, als estrangers que estiguin en els supòsits següents:

a) Els nascuts a Espanya que hi hagin residit legalment en els últims cinc anys.

b) Els qui tinguin reconeguda la residència permanent.

c) Els qui hagin estat espanyols d'origen i hagin perdut la nacionalitat espanyola.

d) Els que siguin beneficiaris d'una prestació per incapacitat permanent per treballar com a conseqüència d'un accident de treball o una malaltia professional que hagin tingut lloc a Espanya, així com els que percebin una prestació contributiva per desocupació o siguin beneficiaris d'una prestació econòmica assistencial de caràcter públic destinada a aconseguir la seva inserció o reinserció social o laboral.

6. Tampoc poden ser expulsats els cònjuges dels estrangers, ascendents i fills menors o incapacitats a càrrec de l'estranger que estigui en alguna de les situacions assenyalades anteriorment i hagin residit legalment a Espanya durant més de dos anys, ni les dones embarassades quan la mesura pugui suposar un risc per a la gestació o per a la salut de la mare.

7. Quan l'estranger estigui processat o inculpat en un procediment per delictes castigats amb penes privatives de llibertat inferiors a sis anys, el jutge en pot autoritzar, amb l'audiència prèvia del fiscal, la sortida del territori espanyol, sempre que es compleixin els requisits que estableix la Llei d'enjudiciament criminal, o l'expulsió, si aquesta és procedent de conformitat amb el que preveuen els paràgrafs anteriors d'aquest article, prèvia substanciació del procediment administratiu sancionador corresponent.

No són d'aplicació les previsions contingudes en el paràgraf anterior quan es tracti de delictes tipificats en els articles 312, 318 bis, 515.6è, 517 i 518 del Codi Penal.

En el supòsit que es tracti d'estrangers no residents legalment a Espanya i que siguin condemnats per sentència ferma, és d'aplicació el que disposa l'article 89 del Codi Penal.

8. Quan els estrangers residents o no, hagin estat condemnats per conductes tipificades com a delictes en els articles 312, 318 bis, 515.6è, 517 i 518 del Codi Penal, l'expulsió es porta a

efecte una vegada complerta la pena privativa de llibertat.

9. La resolució d'expulsió s'ha de notificar a l'interessat, amb indicació dels recursos que contra aquesta es puguin interposar, òrgan davant el qual s'hagin de presentar i termini per presentar-los.»

51. L'article 57 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 58:

«Article 58. *Efectes de l'expulsió i devolució.*

1. Tota expulsió comporta la prohibició d'entrada en territori espanyol per un període mínim de tres anys i màxim de deu.

2. No és necessari expedient d'expulsió per a la devolució dels estrangers en els supòsits següents:

a) Els qui havent estat expulsats contravinguin la prohibició d'entrada a Espanya.

b) Els qui pretenguin entrar il·legalment al país.

3. En el supòsit que les persones que estiguin en algun dels supòsits esmentats a l'apartat anterior formalitzin una sol·licitud d'asil, no es pot dur a terme la devolució fins que s'hagi decidit la inadmissió a tràmit de la petició, de conformitat amb la normativa d'asil.

Tampoc no poden ser retornades les dones embarassades quan la mesura pugui suposar un risc per a la gestació o per a la salut de la mare.

4. La devolució l'ha d'acordar l'autoritat governativa competent per a l'expulsió.

5. La devolució acordada en aplicació de la lletra a) de l'apartat 2 comporta la reiniciació del còmput del termini de prohibició d'entrada que hagi acordat l'ordre d'expulsió infringida. Així mateix, en aquest supòsit, quan la devolució no es pugui executar en el termini de setanta-dues hores, l'autoritat governativa ha de sol·licitar de l'autoritat judicial la mesura d'internament prevista per als expedients d'expulsió.»

52. L'article 55 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre col·laboració contra xarxes organitzades, canvia la numeració i es converteix en l'article 59.

53. L'article 59 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 60:

«Article 60. *Retorn.*

1. Els estrangers a qui en frontera no se'ls permeti l'ingrés al país han de ser retornats al seu punt d'origen en el termini més breu possible. L'autoritat governativa que acordi el retorn s'ha de dirigir al jutge d'instrucció si el retorn s'ha d'endarrerir més de setanta-dues hores, perquè determini el lloc on han de ser internats fins que arribi el moment del retorn.

2. Els llocs d'internament per a estrangers no tenen caràcter penitenciari, i han d'estar dotats de serveis socials, jurídics, culturals i sanitaris. Els estrangers internats estan privats únicament del dret ambulatori.

3. Durant l'internament, l'estranger ha d'estar a tota hora a disposició de l'autoritat judicial que el va autoritzar, i l'autoritat governativa li ha de comunicar a aquesta qualsevol circumstància en relació amb la situació dels estrangers internats.

4. La detenció d'un estranger a efectes de retorn s'ha de comunicar al Ministeri d'Afers Estrangers i a l'ambaixada o consolat del seu país.»

54. L'article 60 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 61:

«Article 61. *Mesures cautelars.*

1. Durant la tramitació de l'expedient sancionador en què es formuli proposta d'expulsió, l'autoritat governativa competent per a la seva resolució pot acordar, a instància de l'instructor i a fi d'assegurar l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure, alguna de les mesures cautelars següents:

- a) Presentació periòdica davant de les autoritats competents.
- b) Residència obligatòria en un determinat lloc.
- c) Retirada del passaport o document acreditatiu de la seva nacionalitat, previ lliurament a l'interessat d'un resguard acreditatiu d'aquesta mesura.
- d) Detenció cautelar, per l'autoritat governativa o els seus agents, per un període màxim de setanta-dues hores, prèvies a la sol·licitud d'internament. En qualsevol altre supòsit de detenció, la posada a disposició judicial ha de tenir lloc en un termini no superior a setanta-dues hores.
- e) Internament preventiu, prèvia autorització judicial als centres d'internament.

2. En els expedients sancionadors en la comissió d'infraccions per transportistes, si aquests infringeixen l'obligació de prendre a càrrec seu l'estranger transportat il·legalment, es pot acordar la suspensió de les seves activitats, la prestació de fiances, avals, o la immobilització del mitjà de transport utilitzat.»

55. L'article 61 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 62:

«Article 62. *Ingrés en centres d'internament.*

1. Quan l'expedient es refereixi a estrangers per les causes compreses en les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 54, així com a), d) i f) de l'article 53, en el qual es proposi l'expulsió de l'affectat, l'autoritat governativa pot proposar al jutge d'instrucció competent que disposi el seu ingrés en un centre d'internament mentre es tramita de l'expedient sancionador. La decisió judicial en relació amb la sol·licitud d'internament de l'estranger pendent d'expulsió s'ha d'adoptar en interlocutòria motivada, amb l'audiència prèvia de l'interessat.

2. L'internament es manté pel temps imprescindible per a les finalitats de l'expedient, sense que en cap cas pugui excedir els quaranta dies, ni acordar-se un nou internament per qualsevol de les causes previstes en un mateix expedient. La decisió judicial que l'autoritzi, atenent les circumstàncies concurrents en cada cas, pot fixar un període màxim de durada de l'internament inferior a l'esmentat.

3. Els menors en què concorrin els supòsits previstos per a l'internament s'han de posar a disposició dels serveis competents de protecció de menors. El jutge de menors, previ informe favorable del ministeri fiscal, pot autoritzar el seu ingrés als centres d'internament d'estrangers quan també hi estiguin els seus pares o tutors, aquests ho sol·licitin i hi hagi mòduls que garanteixin la intimitat familiar.

4. La incoació de l'expedient, les mesures cautelars de detenció i internament i la resolució final de l'expedient d'expulsió de l'estranger s'han de comunicar al Ministeri d'Afers Estrangers i a l'ambaixada o consolat del seu país.»

56. L'article 62 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 63:

«Article 63. *Procediment preferent.*

1. La tramitació dels expedients d'expulsió, en els supòsits de les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 54, així com les a), d) i f) de l'article 53, té caràcter preferent.

2. Quan de les investigacions es dedueixi l'oportunitat de decidir l'expulsió, s'ha de donar trasllat de la proposta motivada per escrit a l'interessat perquè al·legui el que consideri adequat, en el termini de quaranta-vuit hores. En els supòsits en els quals s'hagi efectuat a la detenció preventiva de l'estranger, aquest té dret a assistència lletrada, que se li ha de proporcionar d'ofici, si s'escau, i a ser assistit per un intèrpret, de forma gratuïta en el cas que no tingui mitjans econòmics.

3. En el supòsit de la lletra a) de l'article 53, quan l'estranger acreditat haver sol·licitat anteriorment permís de residència temporal per situació d'arrelament, conforme al que disposa l'article 31.4 d'aquesta Llei, l'òrgan encarregat de tramitar l'expulsió l'ha de continuar, si escau, pel procediment que estableix l'article 57.

4. L'execució de l'ordre d'expulsió en aquests supòsits s'efectua de forma immediata.»

57. L'article 63 queda redactat de la manera següent, i passa a ser 64:

«Article 64. *Execució de l'expulsió.*

1. Una vegada notificada la resolució d'expulsió, l'estranger està obligat a abandonar el territori espanyol en el termini que es fixi, que en cap cas pot ser inferior a les setanta-dues hores, excepte en els casos en què s'apliqui el procediment preferent. En cas d'incompliment s'ha de practicar la seva detenció i conducció fins al lloc de sortida per on s'hagi de fer efectiva l'expulsió. Si l'expulsió no es pot executar en el termini de setanta-dues hores, es pot sol·licitar la mesura d'internament regulada en els articles anteriors, que no pot superar els quaranta dies.

2. L'execució de la resolució d'expulsió s'efectua a costa de l'estranger si té mitjans econòmics per fer-ho. En cas contrari, s'ha de comunicar al representant diplomàtic o consular del seu país, als efectes oportuns.

3. Se suspèn l'execució de la resolució d'expulsió quan es formalitzi una petició d'asil, fins que s'hagi inadmes a tràmit o resolt, d'acord amb el que disposa la normativa d'asil.

4. No és necessària la incoació d'expedient d'expulsió per fer el trasllat, escortats per funcionaris, dels sol·licitants d'asil la sol·licitud dels quals hagi estat inadmes a tràmit en aplicació de la lletra e) de l'article 5.6 de la Llei 5/1984, de 26 de març, perquè un altre Estat és responsable de l'examen de la sol·licitud, de conformitat amb els convenis internacionals en els quals Espanya sigui part, quan aquest trasllat tingui lloc dins dels terminis en què l'Estat responsable té l'obligació d'estudiar de la sol·licitud.»

58. S'hi afegeix un nou article amb el número 65, que queda redactat de la manera següent:

«Article 65. *Possibilitat de recurs contra les resolucions sobre estrangers.*

1. Les resolucions administratives sancionadores poden ser objecte de recurs d'acord amb el que disposen les lleis. El règim d'executivitat d'aquestes és el previst amb caràcter general.

2. En tot cas, quan l'estranger no estigui a Espanya, pot cursar els recursos procedents, tant en via administrativa com jurisdiccional, a través de les representacions diplomàtiques o consulars corresponents, que els han de remetre a l'organisme competent.»

59. S'afegeix un nou article amb el número 66, que queda redactat de la manera següent:

«Article 66. *Obligacions dels transportistes.*

Tota companyia, empresa de transport o transportista està obligat a:

a) Efectuar la deguda comprovació de la validesa i vigència, tant dels passaports, títols de viatge o documents d'identitat pertinents, com, si s'escau, del visat corresponent, de què han de ser titulars els estrangers.

Ateses les especials circumstàncies dels transports terrestres, les obligacions a què es refereix el paràgraf anterior són aplicables exclusivament al transport terrestre internacional de viatgers i només a partir del moment en què el Govern estableixi per reglament les modalitats, limitacions, exigències i condicions del seu compliment.

b) Fer-se càrrec immediatament de l'estranger que hagi traslladat fins a la frontera aèria, marítima o terrestre corresponent del territori espanyol, si a aquest se li ha denegat l'entrada per deficiències en la documentació necessària per travessar fronteres.

c) Transportar aquest estranger bé fins a l'Estat a partir del qual l'hagi transportat, bé fins a l'Estat que hagi expedit el document de viatge amb què ha viatjat, o bé a qualsevol altre Estat on estigui garantida la seva admissió.»

60. L'article 60 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre coordinació dels òrgans de l'Administració de l'Estat, canvia la numeració i es converteix en el nou article 67.

61. L'article 61 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre el Consell Superior de Política d'Immigració, canvia la numeració, es converteix en el nou article 68 i s'hi afegeix un apartat 3, que queda redactat de la manera següent:

«Article 68.

3. El Govern ha de complementar i regular, mitjançant reial decret, la composició, les funcions i el règim de funcionament del Consell Superior de Política d'Immigració.»

62. S'hi afegeix un nou article amb el número 69, que queda redactat de la manera següent:

«Article 69. *Suport al moviment associatiu dels immigrants.*

Els poders públics han d'impulsar l'enfortiment del moviment associatiu entre els immigrants i donar suport als sindicats, a les organitzacions empresarials i a les organitzacions no governamentals que, sense ànim de lucre, afavoreixin la seva integració social, facilitant-los ajut econòmic, tant a través dels programes generals com en relació amb les seves activitats específiques.»

63. S'hi afegeix un nou article amb el número 70, que queda redactat de la manera següent:

«Article 70. *El Fòrum per a la Integració Social dels Immigrants.*

1. El Fòrum per a la Integració Social dels Immigrants, constituït, de forma tripartida i equilibrada,

per representants de les administracions públiques, de les associacions d'immigrants i de les organitzacions socials de suport, entre aquestes els sindicats de treballadors i les organitzacions empresarials amb interès i implantació en l'àmbit migratori, constitueix l'òrgan de consulta, informació i assessorament en matèria d'integració dels immigrants.

2. Se n'ha de determinar per reglament la composició, les competències, el règim de funcionament i l'adscripció administrativa.»

Article segon. *Reforma de la disposició addicional única de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i introducció d'una nova disposició addicional.*

La disposició addicional única de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, que a continuació es detalla, queda redactada de la manera següent, i s'hi afegeix a més una disposició addicional segona:

1. S'hi afegeix un nou apartat a la disposició addicional única, que a més passa a ser la disposició addicional primera:

«Disposició addicional primera. *Termini màxim per a la resolució d'expedients.*

1. El termini general màxim per notificar les resolucions de les sol·licituds de permisos que formulin els interessats d'acord amb el que preveu aquesta Llei és de tres mesos, comptats a partir de l'endemà de la data en la qual hagin tingut entrada al registre de l'òrgan competent per tramitar-les. Transcorregut el termini per notificar les resolucions de les sol·licituds, llevat del que disposa l'apartat següent, aquestes es poden entendre desestimades.

2. Les sol·licituds de pròrroga del permís de residència, així com la renovació del permís de treball, que formulin els interessats d'acord amb el que disposa aquesta Llei orgànica, s'han de resoldre i notificar en el termini màxim de tres mesos comptats a partir de l'endemà de la data en la qual hagin tingut entrada al registre de l'òrgan competent per tramitar-les. Transcorregut aquest termini sense que l'Administració hagi donat resposta expressa, s'entén que la pròrroga o la renovació han estat concedides.»

2. S'hi afegeix una nova disposició addicional, redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Subcomissions de cooperació.*

En consideració a la situació territorial i a l'especial incidència del fenomen migratori i a les competències que tinguin reconegudes en els seus respectius estatuts d'autonomia en matèria d'execució laboral i en matèria d'assistència social, i en concordança amb aquests, es poden constituir subcomissions al si de les comissions bilaterals de cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes, en concordança amb el que prevegin els seus respectius estatuts d'autonomia, per analitzar qüestions sobre treball i residència d'estrangers que les afectin directament.

En particular, en consideració a la situació geogràfica de l'arxipèlag canari, a la fragilitat del seu

territori insular i a la seva llunyania amb el continent europeu, d'acord amb el que estableix l'article 37.1 del seu Estatut d'autonomia, al si de la Comissió Bilateral de Cooperació Canàries-Estat s'ha de constituir una subcomissió que ha de conèixer de les qüestions que afectin directament les Canàries en matèria de residència i treball d'estrangers.»

Article tercer. *Reforma de títols, capítols i articles de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.*

Es modifiquen els següents títols, capítols i articles de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social:

1. El títol II, «Règim jurídic dels estrangers», comprèn els articles 25 a 49. El capítol I, «De l'entrada i sortida del territori espanyol», comprèn els articles 25 a 28. El capítol II, «Situacions dels estrangers», comprèn els articles 29 a 35. El capítol III, «Del permís de treball i règims especials», comprèn els articles 36 a 43. El capítol IV, la rúbrica del qual es modifica per la següent «De les taxes per autoritzacions administratives», comprèn els articles 44 a 49.

2. El títol III, «De les infraccions en matèria d'estrangeria i el seu règim sancionador», comprèn els articles 50 a 66.

3. El títol IV, «Coordinació dels poders públics», comprèn els articles 67 a 70.

4. L'article 22 de la Llei orgànica 4/2000 passa a ser article 24.

Disposició adicional primera. *Codi Penal.*

Els ministeris de Justícia i de l'Interior han d'adoptar les mesures necessàries perquè la Comissió Tècnica, constituïda al si del Ministeri de Justícia per a l'estudi de la reforma del sistema de penes del Codi Penal, examini les modificacions necessàries en relació amb els delictes de tràfic il·legal de persones, en particular en els casos en què intervinguin organitzacions que, amb ànim de lucre, afavoreixin aquest tràfic.

Disposició adicional segona.

Es modifica l'article 89 del Codi Penal mitjançant l'adició d'aquest nou apartat:

«4. Les disposicions que estableixen els apartats anteriors no són aplicable als estrangers que hagin estat condemnats per la comissió de delictes als quals es refereixen els articles 312, 318 bis, 515.6è, 517 i 518 del Codi Penal.»

Disposició transitòria primera. *Validesa dels permisos vigents.*

1. Els diferents permisos o targetes que habiliten per entrar, residir i treballar a Espanya les persones incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei que tinguin vàlida al moment de la seva entrada en vigor, la conserven pel temps per al qual han estat expedits.

2. Les sol·licituds presentades anteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de tramitar i resoldre de conformitat amb la normativa vigent en el moment de la sol·licitud, llevat que l'interessat sol·liciti l'aplicació del que preveu aquesta Llei.

3. En la seva renovació, els titulars de permís de treball B inicial poden obtenir un permís de treball C, i els permisos de treball B renovat o C, un permís permanent. S'ha d'establir per reglament la taula d'equivalències amb els permisos anteriors a la Llei.

Disposició transitòria segona. *Normativa aplicable a procediment en curs.*

Els procediments administratius en curs s'han de tramitar i resoldre d'acord amb la normativa vigent en el moment de la iniciació, llevat que l'interessat sol·liciti l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició transitòria tercera. *Taxes.*

Fins que no es despleguin les previsions que estableix el capítol IV del títol II, continuen en vigor les normes reguladores de les taxes per concessió de permisos i autoritzacions d'estrangeria, així com les seves modificacions, pròrrogues i renovacions.

Disposició transitòria quarta.

El Govern, mitjançant real decret, ha d'establir els requisits que permetin, sense necessitat de presentar nova documentació, la regularització dels estrangers que es trobin a Espanya i que, havent presentat sol·licitud de regularització a l'empara del que preveu el Reial decret 239/2000, de 18 de febrer, l'hagin vist denegada, exclusivament, pel fet de no complir el requisit d'estar a Espanya abans de l'1 de juny de 1999.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin o s'oposin a aquesta Llei.

2. Queda igualment derogat l'apartat D de l'article 5.III de la Llei 7/1987, de 29 de maig, de taxes consulars.

Disposició final primera. *Articles amb rang de llei orgànica.*

1. Tenen caràcter orgànic els següents preceptes de la Llei 4/2000, segons la numeració que estableix aquesta Llei, els que conté el títol I, llevat dels articles 10, 12, 13 i 14; del títol II els articles 25 i 31.2 i del títol III els articles 53, 54.1 i 57 a 64. Així mateix, tenen caràcter orgànic les disposicions adicional segona, derogatòria i l'apartat primer d'aquesta disposició final primera de la present Llei, així com les disposicions finals primera a tercera de la Llei 4/2000.

2. Els preceptes d'aquesta Llei, que no tinguin caràcter orgànic, s'han d'entendre dictats a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a i 2a de la Constitució.

Disposició final segona. *Reglament de la Llei.*

El Govern, en el termini de sis mesos des de la publicació d'aquesta Llei orgànica, ha d'aprovar el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Disposició final tercera. *Informació sobre la Llei a organismes i organitzacions interessats.*

Des del moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'adoptar les mesures necessàries per informar sobre l'aplicació de la normativa anterior que suposa l'aprovació d'aquesta Llei orgànica.

Disposició final quarta. *Habilitació de crèdits.*

El Govern ha de dictar les disposicions necessàries per afrontar les despeses originades per l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor al cap d'un mes de la seva publicació completa en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 22 de desembre de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23661 *LLEI ORGÀNICA 9/2000, de 22 de desembre, sobre mesures urgents per a l'agilitació de l'Administració de Justícia, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial. («BOE» 307, de 23-12-2000.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La modernització de la justícia que demana la societat espanyola constitueix un objectiu ambiciós que, amb el concurs de totes les institucions i les persones relacionades amb el seu funcionament, ha de propiciar, en últim i fonamental terme, la millor salvaguarda dels drets i les llibertats dels ciutadans. La reforma que això requereix ha de ser objecte d'estudi i de reflexió curosos. No obstant això, hi ha algunes mesures que, pel seu caràcter urgent, han de ser empreses amb promptitud i que suposen modificacions parcials de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

L'elevat nombre de vacants de jutges i magistrats titulars als òrgans judicials exigeix actuacions immediates que assegurin, en el màxim grau possible, l'atenció de la demanda dels ciutadans, que reclamen una justícia més àgil, disminuint els retards, les dilacions, els recursos i els increments de costos que la situació actual provoca.

Amb aquesta finalitat, aquesta Llei orgànica propicia, en primer lloc, la unificació del procediment selectiu, en fase d'oposició, per a l'ingrés en les carreres judicial i fiscal, amb proves i tribunals únics, de manera que s'eviti la situació fins ara existent que les mateixes persones superin els dos processos selectius amb la pèrdua d'efectius que això comporta per a una i altra carrera. Després de l'oposició, i com que la unitat d'aquesta fase del procés de selecció no afecta de cap manera la dualitat i la separació de les carreres judicial i fiscal, que es manté, els aprovats s'incorporen a l'Escola Judicial o al Centre d'Estudis Jurídics de l'Administració de Justícia mitjançant l'opció voluntària de cada aspirant en funció de la puntuació obtinguda i el nombre de places ofertes.

D'altra banda, fins que es produeixi el desitjat ingrés de nous jutges en un nombre suficient, és aconsellable ampliar, amb caràcter transitori, l'edat de jubilació forçosa dels membres de la carrera judicial fins als 72 anys i fins als 75 anys la limitació per ser proposat per actuar

com a magistrat suplent que conté l'article 201.1 de la Llei orgànica del poder judicial; també s'estableix la denominació de magistrat emèrit per als qui exerceixin aquestes funcions que procedeixin de la carrera judicial.

Així mateix, la durada del curs teòric i pràctic de selecció i formació a l'Escola Judicial xifrat avui en dos anys s'adapta, per la necessitat de comptar peremptòriament amb jutges titulars, de manera que, sense que això comporti un perjudici en el procés de formació per establir-se alhora mesures complementàries, sigui possible cobrir un nombre important de vacants amb jutges professionals.

Amb el mateix propòsit d'agilitació i per optimitzar l'acompliment de la tasca jurisdiccional als tribunals superiors de justícia, es preveu la possible adscripció dels magistrats d'unes sales a altres, quan així ho aconselli la diferent càrrega de treball, mitjançant una proposta de la sala de govern corresponent.

Es pretén incorporar a la Llei orgànica del poder judicial l'adequació dels jutjats de menors, que han de ser servits per magistrats de la carrera judicial amb els requisits que estableix la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors. A la mateixa Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, s'introdueix el canvi d'atribució de competència en matèria d'apel·lació contra les resolucions dels jutjats de menors, en favor de les audiències provincials. Com a conseqüència de la creació de les seccions de menors a les fiscalies, es preveu que hi hagi secretaris judicials que hi prestin els seus serveis.

CAPÍTOL I**Mesures urgents per a l'agilitació de l'Administració de Justícia**

Article primer. Unificació de les oposicions a les carreres judicial i fiscal.

Es procedeix a la unificació d'oposicions d'accés a les carreres judicial i fiscal i en conseqüència es modifiquen els articles 301 (apartats 2 i 3), 304, 305, 306 (apartats 1 i 2) i 314 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, en els termes següents:

Primer. Es fa una nova redacció dels apartats 2 i 3 de l'article 301:

«2. La convocatòria per a l'ingrés a la carrera judicial, que s'ha de fer conjuntament amb la d'ingrés a la carrera fiscal, comprèn totes les places vacants que hi hagi en el moment de la convocatòria i un nombre addicional que permeti cobrir les que previsiblement es puguin produir fins a la convocatòria següent.

Els candidats aprovats, d'acord amb les places convocades, han d'optar, segons l'ordre de la puntuació obtinguda, per una carrera o l'altra en el termini que fixi la Comissió de Selecció.

3. En cada convocatòria s'ha de reservar una quarta part de les places de la carrera judicial que es convoquin per a llicenciats en dret amb sis anys d'exercici professional, els quals tenen accés al curs teòric i pràctic de selecció a l'Escola Judicial, per mitjà d'un concurs oposició.»

Segon. Es fa una nova redacció de l'article 304:

«1. El Tribunal que ha d'avaluar les proves d'ingrés a les carreres judicial i fiscal, per les categories de jutge i d'avocat fiscal respectivament, està pre-